

عنوان مقاله:

نگاهی به داستان پلاطس (بردارکردگی عیسی مسیح) در کوش نامه و سنجش آن با متن های دیگر

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ایرانی، دوره 19، شماره 37 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

حمیدرضا اردستانی رستمی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول، خوزستان، ایران.

خلاصه مقاله:

در این جستار می‌کوشیم تا ریشه‌های داستانی را که مانوش، سالار روم، برای کوش پیل-دندان می‌فرستد، در منابع ایرانی جست‌وجو کنیم. در این داستان نخست به پلاطس و نقشی که او در تصلیب عیسی داشته و به آسمان رفتن او اشاره شده است؛ سپس کین‌کشی «شمعون»، حواری عیسی، از یهودیان پیش کشیده شده و نهایتاً از حیلۀ دو حواری، «ادنی» و «متی»، برای مسیحی ساختن رومیان، سخن به میان آمده است. بخش نخست داستان (به آسمان رفتن عیسی) را در سخن مان-ویان و سرودهای بردارکردگی عیسی در مانویّت می‌بینیم. بخش دوم (انتقام شمعون از یهودیان) در تواریخ دورۀ اسلامی (تاریخ بلعمی) به پادشاهی از رومیان نسبت داده شده است. بخش سوم (حیلۀ ساختن ادنی و متی برای مؤمن کردن رومیان) را مطابق با قصص الانبیای ابواسحاق نیشابوری، در کردار شمعون می‌بینیم؛ بنابراین، آنچه در کوش نامه آمده است، همان روایت مانوی/ایرانی، (آمیخته به عناصری اسلامی) است؛ با این تفاوت که در بخش دوم، جابه‌جایی و در بخش سوم، شکستگی در رخداد وجود دارد.

کلمات کلیدی:

پلاطس، عیسی، بردارکردگی، جابه‌جایی، شکستگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130405>

